

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/551-0/2015

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Érkezett:

2015 FEBR 16.

Példány:

5

Kezelőiroda:

Melléklet:

2 Mlv. + 3X1+1 db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm.

- a

útján (képviseleti jogosultságomat igazoló ügyvédi meghatalmazást mellékelten csatolom – 1. számú melléklet) – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

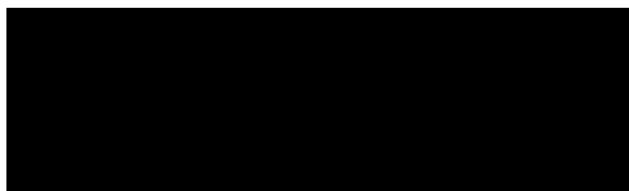
Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **kötelező egészségbiztosítás ellátásairól** szóló **1997. évi LXXXIII. törvény 43.§ (2) bekezdés** alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény **XIX. cikk**, illetve az Alaptörvény **XV. cikkét**.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 43.§ (2) bekezdésre alapított a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 11. napján kelt 6.M.258/2014/7. számú ítélete (2. sz. melléklet), melyet, mint meghatalmazott jogi képviselő, 2014. december 17. napján vettem át. Az ítélet indokolásában az Ebt. 43.§ (2) bekezdésének szövege egyértelműen és pontosan rögzíti, hogy: „Az egyidejűleg fennálló több biztosítási jogviszony esetén ... jogosultságot, azok időtartamát, az ellátás mértékét, illetőleg összegét mindegyik jogviszonyban külön-külön kell megállapítani.”

Mi is jelent jelen esetben a hivatkozott jogszabály? Azt, hogy egy kisgyermekes anyukának, amennyiben 2X4 órás munkaviszonyban volt szülést megelőzően foglalkoztatva, mindkét jogviszonyban külön-külön el kell érnie az egy éves foglalkoztatotti jogviszonyt, függetlenül attól, hogy korábban folyamatosan, megszakítás nélkül más munkahelyen, vagy esetleg a 2X4 órás munkaviszony közül az egyik munkahelyen több éven keresztül foglalkoztatva volt 8 órában megszakítás nélkül.

Álláspontom szerint a hivatkozott jogszabály indokolatlan korlátozásokat tartalmaz, és indokolatlanul hátráltatja a fiatal nők, gyermeket vállaló nők elhelyezkedését. Amennyiben ugyanis egy nő családalapítást tervez, a hivatkozott jogszabály miatt korlátozott lehetőségei vannak új munkahelyet vállalnia, pontosabban **nem tud** munkahelyet változtatni még abban az esetben sem, amennyiben esetleg az új munkahelye jóval kedvezőbb lehetőségeket kínál. Egy ilyen családalapítás előtt álló nő nem tud gyakorlatilag munkahelyet váltani, ugyanis az automatikusan azzal jár – amennyiben a munkahelyváltástól számított egy éven belül gyermeket szül –, hogy nem lesz jogosult az ellátásokra.

Egy gyermeket vállaló nő, édesanya nemcsak a gyermekszületés előtti időszakra, illetve gyermeke első 2-3 évére kell hogy tervezzen, hanem gyermeke felneveléséről azt követően is kell gondoskodnia, így nem elhanyagolható szempont az, hogy hova, milyen munkabérrel, milyen feltételekkel megy vissza dolgozni gyermeke otthoni nevelése után. Amennyiben a szülést megelőzően nem tudja elvállalni a kedvezőbb feltételeket ígérő munkahelyét, az azzal párosul, hogy 2-3 év után a régi, kedvezőtlenebb munkahelyre kénytelen visszamenni dolgozni.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése kimondja: „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése kimondja: „Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket”

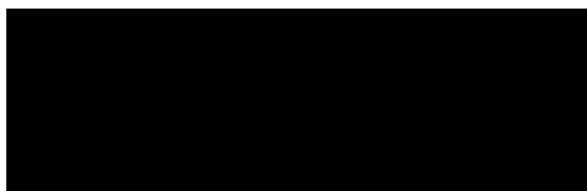
Az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdése kimondja: „Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.”

3. A közvetlen érintettség kifejtése:

Ügyfelem 2012. június 4. napjától a [REDACTED] dolgozott 8 órás munkaviszonyban. 2013. április 1. napjától a munkaviszonya módosításra került 4 órás munkaviszonyra, figyelemmel arra, hogy a [REDACTED]-nél szintén 4 órába került bejelentésre.

2014. február 11. napján megszületett [REDACTED] nevű kislány, melyre tekintettel terhességi-gyermekágyi segély iránti kérelmet nyújtott be a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Egészségbiztosítási Pénztár Szakigazgatás Szervéhez (4400 Nyíregyháza, Vörösmarty tér 7.) mindkét munkaviszonya után, amit a Szakigazgatási Szerv 2014. március 13. napján kelt határozatában elutasított arra hivatkozással, hogy „korábban figyelembe vehető biztosítási jogviszonnyal nem rendelkezett”. A Szakigazgatási Szerv ugyanis a több, mint egy éve fennállott jogviszonyt – mint feltételt – már „felhasználta” a [REDACTED] munkaviszonyára tekintettel benyújtott kérelmének elbírálása tárgyában. Figyelemmel arra, hogy a [REDACTED]nél nem volt meg az egy éves folyamatos jogviszonya (2013. április 1-február 11.) így az a tekintetben előterjesztett kérelmét a Szakigazgatási Szerv elutasította. Nem tudta figyelembe venni azt a tényt sem, hogy korábban több, mint 2X365 napon keresztül volt 8 órás jogviszonyban foglalkoztatva, és azt sem, hogy biztosítási jogviszonya egyszer sem szakadt meg.

2014. március 27. napján kelt, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár részére benyújtott fellebbezési kérelemben Ügyfelem az elsőfokú közigazgatási szerv határozatának módosítását kérte tekintettel arra, hogy a vizsgált időszakban folyamatosan biztosított volt és ezt vegyék figyelembe nemcsak a

hanem a vonatkozásában is. Az OEP 2014. május 6. napján kelt határozatában helybenhagyta az első fokú határozatot.

2014. június 16. napján Ügyfelem kereseti kérelmet nyújtott be a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, melyben az első- és másodfokú hatóság határozatainak hatályon kívül helyezését valamint az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatását kérte.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 11. napján kelt, 6.M.258/2014/7. számú ítéletében elutasította Ügyfelem kereseti kérelmét az Ebtv. 43.§ (2) bekezdésére hivatkozással és egyúttal a Pp. 340.§ (1) bekezdése alapján kizárta az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét.

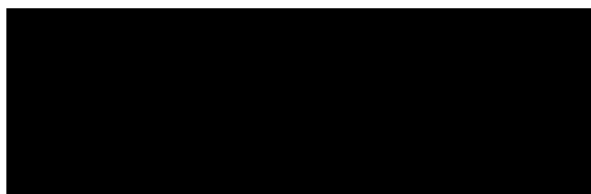
4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Véleményem szerint az Ebtv. hivatkozott jogszabályhelye alaptörvény-ellenes, hiszen az Alaptörvény fent megnevezett jogszabályhelyei világosan kifejezik a jogalkotó azon szándékát, miszerint Magyarország egészségbiztosítási ellátásokkal védi a családokat, a gyermekeket, jelen esetben csecsemőgondozási díjjal (korábbi elnevezése terhességi-gyermekágyi segély), melynek szabályozása során a családoknak nagy hátrányt okozva került be az Ebtv. 43.§ (2) bekezdésében foglaltak, miszerint *„Egyidejűleg fennálló több biztosítási jogviszony esetén a keresőképtelenséget és a táppénzre való jogosultságot, azok időtartamát, az ellátás mértékét, illetőleg összegét mindegyik jogviszonyban külön-külön kell megállapítani. E rendelkezés vonatkozik arra az esetre is, ha a több biztosítási jogviszony ugyanannál a foglalkoztatónál áll fenn.”*

Jelen esetben Ügyfelem az Ebtv. 40.§ (1) bekezdése értelmében folyamatosan biztosítva volt és járulékait munkáltatója mindvégig a 8 órás, illetve a 2×4 órás jogviszony után fizette meg. Ebből következően a szülést megelőző elmúlt két évben rendelkezett a 2×365 napon át biztosítási jogviszonnyal.

Emellett véleményem szerint az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdése értelmében a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja, azaz az ellátások megállapításánál vizsgálandó az, hogy a biztosított a közösség számára hasznos tevékenységet folytat-e, ehhez igazodóan kell részére megállapítani az ellátást. E körben azonban az Ebtv. hivatkozott szakasza és maga az Ebtv. törvény sem tartalmaz semmilyen olyan lehetőséget, mely figyelembe venné azt a jogosultság megállapítása során, hogy mennyi időn keresztül, milyen mértékű összeget fizetett az Állam javára, kizárólag egy teljes mértékben indokolatlan szabályt rögzít, mely nem áll összhangban az Alaptörvény alapelveivel, szellemével. Ügyfelem mindkét munkaviszonya vonatkozásában megszerzett munkabére jövedelemnek minősül, mely után munkáltatója járulékait szabályszerűen mindvégig befizette.

Az Ebtv. 43.§ (2) bekezdése 1997. van hatályban, ezzel szemben a fentiekben hivatkozott Alaptörvény rendelkezései 2012. január 1. óta, mely világosan tükrözi a jogalkotó irányát a felé az elv felé, hogy megkülönböztetés nélkül, a „hasznos tevékenységéhez igazodóan” kerüljön meghatározásra egy szociális ellátáshoz való jogosultság.

Véleményem szerint az Ebtv. rendelkezése elmaradott, és sem a szociális társadalom elveinek, sem az esélyegyenlőség, valamint az egyenlő bánásmód elvének nem felel meg. Amennyiben ugyanis Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen neme szerinti különbségtétel nélkül biztosítaná, nem történhetne meg az az eset, hogy egy gyermeket vállaló nő kizárólag CSAK azon oknál fogva esik el egy szociális ellátástól, mert a családjának magasabb fizetést biztosítva másik munkahelyet választ gyermekvállalása előtt.

Az Alaptörvény XV. cikke vonatkozásában fennálló álláspontomat az 1./ pontban részletesen kifejtettem.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 11. napján kelt, 6.M.258/2014/7. számú ítéletében a Pp. 340.§ (1) bekezdésére hivatkozással kizárta az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, nincs perújítási kezdeményezés sem.

Kelt: Debrecen, 2015. február 9.

Mellékletek:

- 1. Ügyvédi meghatalmazás / jogi szakvizsga-bizonyítvány hitelesített másolata / jogtanácsosi igazolvány másolata*
- 2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról*
- 3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok*